

Fabián Estapé

Estapé respon

Test financer o foc d'encenalls

—**Algunes caixes catalanes estan estressades. Això diu el test d'estrès financer de la UE, que va dir que, en un escenari molt advers, ni Unnim ni la fusió liderada per Caixa Catalunya sobreviurien sense una injecció de diners extra.**

—Em sembla que se n'ha fet un gra massa, del test. És una exageració que farà soroll al país, perquè a la llarga és foc d'encenalls. Pot acabar perjudicant les caixes i empènyer-les a prendre mesures cares que no serien necessàries.

—**L'escenari advers en què aquestes caixes patirien preveu, entre d'altres situacions, una caiguda del PIB espanyol del 3 %. És possible, improbable o impossible, al vostre entendre?**

—És possible, i prou. Això no vol dir que les caixes hagin de pagar els plats trencats d'aquest escenari, perquè, en tot cas, repercutirà en tota l'estructura econòmica.

—**I que l'atur se situï a l'estat en el 25 % a finals del 2010?**

—També és possible, i, si succeís, la gent encara estaria més empenyada del que està ara. Repercutiria en l'activitat de les caixes perquè, d'entrada, molts no podrien seguir pagant la hipoteca. Però, insisteixo, les caixes no s'enfonsarien pas.

—**Les caixes tenen ara la possibilitat de tornar a recórrer al FROB per a demanar més diners, que lògicament s'hauran de tornar, i a un interès del 7 %. Vostè recomanaria accedir de nou al FROB?**

—Seria molt necessari que escurressin la butxaca de les caixes, que de vegades és massa profunda. No cal que arrepleguin tants diners, que costen un ull de la cara de tornar. Les caixes han de pensar molt bé on posen els diners i on inverteixen, oblidant-se de les estupideses que totes, sense excepció, han comès en el passat.

—**Es parla molt de les caixes catalanes, però les males llengües diuen que Caja Madrid està en una situació molt pitjor de la que es fa pública. En sap alguna cosa, de la caixa de Rodrigo Rato?**

—No encara, però no m'estranya gens que estigui molt més malament del que es diu. Aquesta caixa fa molts anys que va a la deriva, i no es pot pretendre que aquest senyor la redreci en dos dies.

—**Les caixes valencianes CAM i Bancaixa han fet camins diferents sumant-se a fusions fredes distintes. Creieu, però, que en un futur hi podria haver un retrobament, com apunten alguns?**

—Potser sí. Després del festival de les caixes fusionades i algunes toques de mort, pot passar de tot. I si al PP valencià un dia se li entesta, doncs, farà mans i mànigues per a aconseguir-ho.

—**Mentrestant, el Parlament de Catalunya ha tancat la comissió d'investigació del cas Millet sense cap conclusió clara sobre la implicació dels partits polítics. Ha servit de res, muntar una passarel·la de compareixences, al Parlament?**

—La cosa està ben complicada. D'entrada, sembla que tant el PSC com CiU tenen alguna bossa d'escombraries per amagar, però això ja ho dictaminarà un jutge.

—**El desfalc de Millet i Montull s'ha quantificat, de moment, en 35,1 milions d'euros. Quan acabin les investigacions, afloraran més sorpreses d'aquest cas?**

—Segur que sí. Com més es remeni, més sortirà. Aquest home ja ha demostrat que no tenia aturador. Potser també ens apareix algun compte suís nou.

—**El Parlament ha prohibit les corregudes de toros. Vós en quin bàndol esteu?**

—És una festa bèstia, i em sembla perfecte que es prohibeixin les bestieses.

Gemma Aguilera

Mercat i política

Muriel Casals

Lloret: bon exemple

La vila de Lloret de Mar, a la comarca de la Selva, ofereix elements de confiança pel que fa a la recuperació de la bona marxa de l'economia.

De la mateixa manera que sabem que els elements extraeconòmics tenen una gran influència a l'hora d'explicar la gravetat de la crisi, és bo recordar que quan pensem en el redreçament de les circumstàncies que defineixen el funcionament de la capacitat productiva, ens cal comptar amb la presència de forces socials i culturals per saber fins a quin punt podem ser optimistes.

Si observem el que passa ara mateix a Lloret, hi trobem una condensació de força característiques pròpies d'una economia madura que ha passat una etapa de creixement espectacularment intens.

Lloret tenia 20.000 habitants l'any 2000 i avui en té 40.000. Només el 15 % de les persones que actualment viuen a la vila hi han nascut; entre els lloretencs, n'hi ha d'originaris de quasi tots els països del món. Tal com correspon a una societat tan fortament receptora d'immigració recent, la població hi és relativament més jove (la franja més ampla de la piràmide de població és la que correspon als 31-45 anys), i més masculina (al padró d'habitants hi consten 21.329 homes i 19.094 dones).

Ben segur que la crisi que afecta el sector de la construcció i en menor mesura l'hostaleria genera problemes que no són fàcils de resoldre. Però també és ben cert que una vila amb la capacitat de lligar amb tant d'encert la tradició i la modernitat, com ho mostra l'actuació harmònica d'una entitat com l'Obreria de Santa Cristina amb el seu ajuntament, estimula la visió optimista pel que fa al futur.

UAB